

Uzupełnienie zasad dokumentowania wydatków i opisywania dokumentów finansowych

Nadrzędną zasadą, którą winni kierować się Beneficjenci Rozliczając faktury wystawione w walutach obcych jest zasada faktycznego poniesienia wydatku. W opinii Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia, tylko tego rodzaju podejście zapewnia zgodność z art. 80 *Rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r.* w zakresie zapewnienia przekazania Beneficjentom pełnej kwoty wkładu ze środków publicznych bez powodowania zmniejszenia wypłacanych kwot. Kierując się powyższą zasadą, zdaniem IK NSRO, Beneficjent powinien przedstawić we wniosku o płatność takie dane, które w możliwie najwierniejszy sposób pokazują wartość kosztu poniesionego w związku z opłaceniem faktury.

W związku z powyższym, zdaniem IK NSRO, zasadę faktycznego poniesienia wydatku najlepiej wyrażają następujące propozycje rozwiązań:

- 1) we wniosku o płatność należy podać wartość wydatku faktycznie poniesionego, tj. wartość ustaloną na podstawie kursu, po którym dokonano przeliczenia w chwili dokonywania płatności;
- 2) w przypadku prowadzenia przez Beneficjenta rachunku walutowego oraz w przypadku, kiedy Bank Beneficjenta ogłasza dwie tabele kursowe każdego dnia, przeliczenie wartości wydatku kwalifikowanego winno być dokonane w oparciu o kurs obowiązujący w momencie dokonania płatności;
- 3) płatności gotówkowe wyrażone w dokumencie finansowo-księgowym w walucie obcej należy przeliczyć zgodnie z właściwymi przepisami Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U.02.76.694 z późn. zm.). Zgodnie z art. 21 ust. 3 *Dowód księgowy opiewający na waluty obce powinien zawierać przeliczenie ich wartości na walutę polską według kursu obowiązującego w dniu przeprowadzenia operacji gospodarczej¹. Wynik przeliczenia zamieszcza się bezpośrednio na dowodzie chyba że system przetwarzania danych zapewnia automatyczne przeliczenie walut obcych na walutę polską, a wykonanie tego przeliczenia potwierdza odpowiedni wydruk.* Powyższe przeliczenie natomiast powinno zostać dokonane w oparciu o art. 30 ust. 2 ww. ustawy, po kursie:
 - faktycznie zastosowanym w tym dniu, wynikającym z charakteru operacji – w przypadku sprzedaży lub kupna walut oraz zapłaty należności czy zobowiązań, lub
 - średnim ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego ten dzień – w przypadku zapłaty należności lub zobowiązań, jeżeli nie jest zasadne zastosowanie kursu, o którym mowa w pkt. 1, a także w przypadku pozostałych operacji;
- 4) w przypadku rozliczenia ratalnego, wartość brutto wydatku przedstawiona we wniosku o dofinansowanie powinna być równa sumie wydatków faktycznie poniesionych w poszczególnych transzach płatności.

¹ Za *operację gospodarczą* uznajemy każde zdarzenie gospodarcze, które wywiera wpływ na aktywa i/lub pasywa danej jednostki w związku z czym podlega odpowiedniemu zapisowi w księgowości tej jednostki.